

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੀਡਿਤ ਜੇ.

ਦਿਆਲ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ,- ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 535

6 ਜਨਵਰੀ 1971 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (V of 1908) — ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 1 ਅਤੇ 9— ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤਾ—ਕੀ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਟੀ-ਫੀਸ - ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਸੀਦ - ਕੀ ਉਸਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕੰਗਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕੀ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 1 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਗਾਲ ਹੈ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤਾ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਈ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਦਿਆਲ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (ਪੀਡਿਤ, ਜ.)

ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ। ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਮਿਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਾਧਨ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। (ਪਰਾ ੪)

1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਤੇ 115 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਮਦਨ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਸਬ - ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਖਰੜ, ਮਿਤੀ 25 ਮਾਰਚ, 1970 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਰਡਰ 33, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 7, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਵਾਈ.ਪੀ. ਬਲਵੰਤ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਤਲਬੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਪੀਡਿਤ,ਜੇ.— (1) ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਧਾਰਾ 115, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।

(2) ਦਿਆਲ ਕੌਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਹੈ। 3,000 ਰੁਪਏ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਰਕਮ ਆਪਣੀ ਧੀ ਪਾਲ ਕੌਰ ਦੇ ਵਿਆਹ ਲਈ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ *ਫਾਰਮਾ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ*। ਇੰਝ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਬੂਤਾਂ ਵਾਲਾ ਰਿਕਾਰਡ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਗੁਆਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ 13 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 9, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 25 ਮਾਰਚ, 1970 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ' *ਫਾਰਮਾ ਕੰਪਰੀਸ*' ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕੰਗਾਲ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ ਕਰੀਬ ਰੁਪਏ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ। ਉਸ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 600 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋ ਗਵਾਹ ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੁਰਜਨ ਸਿੰਘ, ਏ.ਡਬਲਿਊ.ਐਸ. 1 ਅਤੇ 2, ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਔਰਤ ਸੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ 3 ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਦੀ 21 ਸਾਲ ਦੀ ਧੀ, ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲਏ ਸਨ। ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ 700 ਰੁਪਏ। ਉਹ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਲੈਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਗਹਿਣਾ , ਘਰੇਲੂ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਕਦ ਰਾਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਿਰ੍ਹਾ ਵਿਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰੁ. 210 ਉਸ ਦਿਨ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਭੱਤੇ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਰੁ. ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਲਈ 530 ਰੁਪਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੁਝ ਉਤਸੁਕ ਹੈ ਕਿ ਪਤੀ ਗਵਾਹ-

ਬਕਸੇ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਰ ਡਬਲਯੂ 1 ਵਜੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਜਿਹੜਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਦਿਆਲ ਕੌਰ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਤੈਅ ਸੀ। ਰੁਪਏ 'ਤੇ 40 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਧੀ ਦੇ ਰੁ. 30. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਵਾਂ ਦੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਨੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ, ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 700 ਨਕਦ ਅਤੇ ਰੁ. 530 ਉਸ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਧੀ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਕਰਜ਼ੇ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਕਰਜ਼ਾ ਚੁਕਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾ ਸਕਿਆ ਕਿ ਇਹ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਭੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਬੇਟੀ ਦੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸੀ, ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਵ ਨੂੰ, ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-* ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਆਰਡਰ 33, ਨਿਯਮ 7, ਸਿਵਿਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕੰਗਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਬਕਾਏ ਮਿਲੇ ਹਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(5) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਧ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੀ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ 25 ਜਨਵਰੀ 1971 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ

1
1

ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ